

திலகவதி புதினங்கள் வலியுறுத்தும் பாலினச் சமநிலை

சி. தமயந்தி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, டோக் பெருமாட்டி கல்லூரி, மதுரை-625002, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Emphasis on Gender Equality in the Novels of Thilagavathi

C. Dhamayanthi a, *

^a Department of Tamil, Lady Doak College, Madurai-625002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
dhamayanthi@ldc.edu.in

Received: 11-04-2021
Revised: 27-04-2022
Accepted: 03-05-2022
Published: 16-07-2022

ABSTRACT

In this era too, where technology has developed and our education and basic needs are fulfilled through the internet, we see that women slavery prevails at many levels. Women's life has been continuously regressed in many stages till this century, such as being treated as secondary in the position of raising female children from birth to upbringing, being held back in educational opportunities and subsequent employment opportunities, living up to family responsibilities, and valuing men's views in public life. Apart from that, women are being used as consumer goods promoters at the social level and as household goods at the family level. It is because of the ideas that have been ingrained in women's minds for a long time. But nowadays, due to the subtle awareness of women and the bold revolutionary voices, changes have taken place in these situations. However, the attempt to change the status of women slavery (gender inequality), which was deeply rooted in social, political, religious, and family platforms, has not achieved full success in society till date. Just as the efforts of feminist theorists and social reformers to achieve partial status in the creation of gender equality have made an essential contribution, literature has also contributed to social change. Based on that, the creator, Thilagavathi, has created awareness among women to get gender balance by symbolising the existing gender inequality in society through her novels. This article attempts to explain it in detail.

Keywords: Family Responsibilities, Gender Inequality, Thilagavathi Novels, Gender Equality

முன்னுரை

சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஆண்மை, பெண்மை என்ற கருத்துருவங்களின் அடிப்படையில் ஆணிலிருந்து பெண்ணை வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது பாலின வேறுபாடாகும். சமூகத்தில் ஆண்களை அறிவு, போர், ஆற்றல், சக்தி, திறமை போன்ற பண்புள்ளவர்களாகவும், பெண்களை அமைதி, அறியாமை, கற்பு போன்ற பண்புள்ளவர்களாகவும் உருவாக்க முனைகிறார்கள். மேலும் பெண் என்பவள் பிள்ளை பெறும் சாதனம் என்ற கருத்தாக்கமும். பெண் என்பவள் எப்படியாவது இறக்கி வைக்கப்படவேண்டிய சூமை என்ற கருத்தாக்கமும் காணப்படுகிறது. உயர் பதவியில் இருந்தாலும்; பிறந்த குடும்பத்தின் நிலையான வருவாய்க்கு இடம் தராமல் மாற்றான் வீட்டுக்குச் செல்லும் பெண்களால்; எந்தப் பயனும் இல்லை என்ற எண்ணம் ஆழமாக மக்கள் மனதில் பதிந்துள்ளதால், அவளுக்காக அதிகம் எதற்குச் செலவழிக்க வேண்டும் என்ற வாழ்க்கைக் கணக்கே நிலவிவருகிறது. இதனால் பெண் குழந்தைகள் புறக்கணிக்கப்படுவதும், ஆண்குழந்தைகள் அதிகச் சலுகைகளோடு வளர்க்கப்படுவதும் பல்வேறு நிலைகளிலும் காணக்கிடைக்கின்றது. பெண் பிறந்தது முதல் அவள்

வாழ்நாளின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவளுக்கு இரண்டாந்தரக் கவனிப்பும், அதன்வழி அகப் புறப் பாதிப்பும் அடைந்துவருகிறாள். இந்த நிலையில் மாற்றங்கள் வரவேண்டும் என விரும்பிய படைப்பாளர் திலகவதி அவர்கள் அதனை எதிர்த்துத் தாம் படைத்த பாத்திரங்கள்வழி பாலினச் சமநிலையை (Gender Equality) வலியுறுத்தி உள்ளமையை இக்கட்டுரையின்வழிக் காணலாம்.

தாய் பாலின வேறுபாட்டைக் கடைப்பிடித்தல்

நமது சமூக அமைப்பில் தாய்க்கும் மகனுக்கும் இடையே உணர்ச்சிவயப்பட்ட அன்புத்தளை காணப்படுகிறது. தாயானவள் முதுமைப்பருவத்தில் மகனைச் சார்ந்துவாழும் சமூக நடைமுறை அவனிடத்தில் அவள் கூடுதல் சலுகைகளைக்காட்டி இடம் கொடுத்துவிடுகிறது. சமூகவெளியில் சென்று பொருள் ஈட்டும் தன் மகன், குடும்பத்தில் பெண்கள் செய்யும் வேலைகளான சமைத்தல், வீட்டைச் சுத்தமாக்குதல், தண்ணீர் பிடித்தல், துவைத்தல், குழந்தைகளைப் பராமரித்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்வதைத்தாய்மனம் இழிவானதாகக் கருதுகிறது. அப்படித் தன்மகனை ஒருவர் செய்யச்சொன்னால் அவர்களை அன்பு செய்வதிலிருந்து அத்தாய்மனம் தள்ளி விடுகிறது. தாயின் இச்சிந்தனையால் அவள் பெற்ற பிள்ளைகளிடத்தேபாலினச் சமமின்மைக்கு வித்திட நேர்வதைக் 'கல்மரம்' புதினம் காட்சிப்படுத்துகிறது.

வீட்டு வேலைகளைச் செய்யும் மகளுக்குக் காப்பி கொடுக்காமல் வேலையில்லாமல் தூங்கித் திரியும்மகன் காசியின் தலையை ஆதரவாகக் கோதி கடையில் வாங்கிவந்த காப்பியை அவனுக்கு ஊற்றிக்கொடுக்கின்றாள் தாய் ஆதிலெட்சுமி. தாயின் இச்செயலை மகள்காவேரி கண்டிக்கும் செயலை "வெடியறதுக்கு முன்னாலே எழுந்திரிச்சு இங்க எலும்பு முறிஞ்சு சுங்கறேன் நான். எனக்கு ஒரு வாய் டித் தண்ணி இந்தான்னு தருவியா நீ, ராவெல்லாம் ஊரைச் சுத்திப்பட்டு வந்து ஒம்பது மணிவரைக்கும் கொறட்டைவுட்டு தூங்கிங்கறாரு கெவர்னரு. அவருக்கு உயுந்து உயுந்து ஒபசாரம் பண்ணே" என்பதால் தாய் மகளை இரண்டாம்தரப் பிரஜையாகக் கருதுவதை அறிமுகுகிறது. மேலும் வீட்டுநலை அதிகமாக இருந்தசமயத்தில் தண்ணீர் லாரிவந்த போது ஓய்வாக இருந்த தனது அண்ணனிடம் இரண்டு குடம் தண்ணீர் பிடித்து வரச்சொல்கிறாள் காவேரி. இதனை அறிந்த அவள் தாய் "நீ ஒரு பொம்பள தடிச்சி இருக்கச் சொல்ல ஆம்பளப்புள்ள போய் தண்ணி புடிச்சாறதா ஏண்டி" என்று திட்டியபொழுது "ஏன் என்னா தப்பு? ஆம்பளப் புள்ளக்கி குடிக்கத் தண்ணி வேணும், குளிக்கத் தண்ணி வேணும், கையைக்காலக் கழுவத் தண்ணி வேணும். ஆனா தண்ணி புடிச்சாற மட்டும் கூடாதா" என்று கேட்டு பெற்றதாய் பாலின வேறுபாட்டைக் கடைபிடிப்பதை தட்டிக்கேட்பதுடன் நியாயத்தையும் நிலைநிறுத்துகிறாள்.

தந்தை பாலின வேறுபாட்டைக் கடைப்பிடித்தல்

"பெண் என்பவள் வீட்டைப் பேணுபவள் அடக்கமானவள் உபயோகமானவள் பாதுகாக்கப்படவேண்டியவள்" என்ற சிந்தனையும் கணவன், தந்தை, குடும்பம் இவர்களின் வளர்ச்சிக்காகப் பணிக்குச் செல்ல வேண்டியவள் என்ற மனநிலையும் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது (Ambai, 1988). மேலும் அவள் ஊதியத்தைக் குடும்பத் தலைவரிடம் முழுவதும் கொடுத்து உதவவேண்டிய கடப்பாடு உடையவள் என்ற கருத்தாக்கம் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் சமூக நிலைப்பாடு பெற்றுள்ளதால், அதன்படியே தன் மகளும் நடக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பை தந்தைபெற்றுள்ளதை திலகவதியின் புதினம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

மேற்கண்ட புதினத்தில் இடம்பெறும் ஓவியா தனது குடும்பத்திற்காக தனது அண்ணனைவிடக் கூடுதலாகப் பணப் பங்களிப்புச் செய்துவிட்டு, பணிப்பயன்பாட்டிற்காக தனது பணத்தில் ஒரு மோட்டர் சைக்கிளை வாங்குகிறாள். தனது அனுமதி பெறாமல் மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கிய மகளைத் தந்தை வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றார். தன்னை விடக் குறைந்த அளவு சம்பாதிக்கும் அண்ணன் எந்த அனுமதியும்பெறாமல் ஆடம்பரப் பொருட்களைக் வாங்கி அனுபவித்தபோது அதைக் கண்டிக்காத அப்பா தன்னை மட்டும் கண்டிக்கும் பாலினவேறுபாட்டைக் கண்டு மனம் வருந்துகிறாள் உதயா. மேலும்

உணவு, உடை, வீட்டின் அறைப்பயன்பாடு எல்லாவற்றிலும் தன்னை இரண்டாந்தரக் குடிமகளாக நடத்துவதை வெறுக்கிறாள். இதனால் சுயமரியாதையும் தீர்க்கமான முடிவு எடுக்கும் ஆற்றலும் கொண்ட பெண்ணான உதயா வீட்டைவிட்டு வெளியேறி விடுதியில் தங்குகிறாள்.

விடுதிக்கு வந்த உதயாவிடம் அவள் தந்தை வீட்டிலே கிடைக்காதது இங்கே என்னம்மா கிடைக்கிறது என வினவுகிறார். அதற்கு அவள் தன்னை இரண்டாம் பட்சமாகக் கருதாத மரியாதை கிடைப்பதை வெளிப்படுத்துகிறாள். அதற்கு அவரோ “உன்னோட அண்ணன் தான் அவனுக்காக ஒண்ணு ரெண்டு அல்ப விஷயங்களிலே விட்டுக்கொடுத்தா என்னம்மா? விட்டுக் கொடுக்கிறதும் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கறதும் தியாகம் பண்றதும் எவ்வளவு அழகான விஷயங்கள்? நம்ப பொண்ணுங்களுக்கு ரொம்ப இயல்பா பழகிப்போன சமாச்சாரங்க. நீ மட்டும் ஏன் இப்படி இருக்கே” என உதயாவிடம் கேட்கின்றார் (Ambai, 1988). தந்தையின் இந்த உரை உதயாவுக்கு மனக்குமுறலை ஏற்படுத்துகிறது. “வளர்க்கும்போதே பெண்ணை வளைத்துப் பழக்குவதும் ஆணை உயர்வாக நிமிர்த்தி வைப்பதும் வாடிக்கையாகிவிட்டது. ஓர் இனம் எஜமான இனமாகவும் மற்றொன்று அதற்குப் பணிந்துபோகும் இனமாகவும் வளர்க்கப்படுகிறது. இந்த மூளைச் சலவையின் ஆரம்பம் தகப்பன், சகோதரன், பிறகு கணவன் கடைசியாக மகள்” எனத் திறனாய்வாளர் பாரதி கூறுவதைப்போல ஆணுக்கு ஒரு நியதி பெண்ணுக்கு ஒரு நியதி எனப் பாரபட்சம் காட்டும் தன் தந்தையை நோக்கி “ரெண்டாயிர வருஷமா பொம்பளைங்க தானேப்பா விட்டுக் கொடுத்துக்கிட்டு இருக்கோம் (Bharathi, 1998). இப்ப உங்க முறையா இருக்கட்டுமே. இன்னியிலேயிருந்து ஒரு நூறு வருஷத்துக்கு இருநூறு வருஷத்துக்கு நீங்கதான் விட்டுக்கொடுங்களேன். நாங்க விட்டுக்கொடுத்தா அது அலங்காரம், நீங்க விட்டுக்கொடுத்தா அசிங்கமா? நாங்க செய்யிற தியாகம் எங்க தலையிலே கிரீடமாயிடும். நீங்க செய்யற தியாகம் தொண்டையிலேபோய் எலும்பா மாட்டிக்குமா? அப்படி என்னப்பா ஆம்பளப்புள்ளைன்னா உசத்தி? அவங்க மட்டும் பன்னெண்டு மாச கர்ப்பத்திலேயா பொறக்கறாங்க” என்ற உரையாடலின்வழி தந்தைபாலின வேறுபாட்டுக்கு ஆதரவு அளிப்பதை மகள் எதிர்ப்பதாக ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார் (Bharathi, 1998).

கருத்தரிப்பை முடிவுசெய்யும் உரிமையின்மை

ஒரு பெண் குடும்பத்திற்குள் பணியாளாக வீட்டுப் பயன்பாட்டுக் கருவிகளை இயக்குபவளாகப் பங்கெடுக்கின்ற அளவுக்கு அந்தக் குடும்பச் செயல்பாட்டிற்கான திட்டங்களையும் முடிவுகளையும் மேற்கொள்ள முடிவதில்லை. கணவன் மனைவியிடையே ஒத்திசைவும் நல்ல புரிதல்களும் உள்ள குடும்பங்களில் பெண்ணுக்கு அத்தகைய உரிமைகள் இல்லாமல் இல்லை. எனினும் அதன் விழுக்காடு மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றது. ஆனால் பெரும்பாலும் பெண்ணுக்குக் கருத்தரிப்பை முடிவெடுக்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் ஏற்க வேண்டியே உள்ளது. “ஆண்களால் சமூக உற்பத்தியில் மட்டுமே ஈடுபட முடிகிறது. பெண்களால் சமூக உற்பத்தியிலும் அது தொடர்ந்து இயங்குவதற்குரிய மனித இன உற்பத்தியிலும் ஈடுபட முடியும். புன்னதில் ஆணின் பங்கு மிகக்குறைவு. பெண் விரும்பின் கர்ப்பத்தைத் தடுப்பது மட்டுமல்ல கருச்சிதைவையும்செய்துவிடமுடியும்” என்பார் (Ganesalingan, 1997). இத்தகைய வாய்ப்பு பெண்ணுக்கு ஒரு ஆயுதம் போன்றது என்றாலும் ஆணைச் சார்ந்து வாழுகின்ற சூழலில் அதைப் பயன்படுத்துவதுஅவள்பால் இல்லை என்பது கவனத்திற்குரிய ஒன்றாக விளங்குகின்றது. எனவேதான் பெண்கள் இதை எதிர்கொள்வது சிக்கலுக்குரிய ஒன்றாக விளங்குகின்றது.

பெண் கருவுறுதல் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தல் என்பன ஆணின் வாரிசை உருவாக்கல், அவனுடைய ஆண்மைக்கான வெற்றியை நிலைநிறுத்துதல் என்ற அளவிலேயே அமைகின்றன. தாய்மை ஏற்கவேண்டிய பெண்ணுக்குக் குழந்தைப் பேற்றைச் சில காலம் தள்ளிப்போட விரும்பும் உரிமை கிடையாது என்கிறது ஆணாதிக்கச் சமுதாயம். ‘பூங்காற்றுத் திரும்புமா’ என்ற நாவலில் விளையாட்டுத் துறையில் இருக்கும் லாவண்யா தான் டேவிஸ்கப் போற வரைக்கும் கருத்தரித்தல் கூடாது என நினைத்து கருத்தடை மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு வருகிறாள். தனது முன்னுரிமை மற்றும் விருப்பம் டேவிஸ்கப் பெறுவது என்பதை அறிந்திருந்த கணவனிடம் இதுகுறித்த விளக்கம் அளிக்கத்தேவையில்லை என நினைக்கின்றாள். ஆனால் அவள் கணவனோ அவள் விருப்பம்

என்பதைவிட தனது ஆண்மையை நிலைநிறுத்தும் குழந்தைப்பேற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க விரும்பி கருத்தடை மாத்திரை எடுத்ததற்குச் சண்டையிடுகின்றான். இதனால் லாவண்யா மனம் உடைந்து தன்பிறந்தகம் வருகிறாள். அவள் தன் தந்தையிடம், எனக்குக் குழந்தை பொறக்கிற விஷயத்தைக்கூட நான் முடிவு பண்ணக்கூடாதா? அதுக்குக்கூட உரிமையில்லையாப்பா எனக்கு? என்று கேட்கிறாள். அதற்கு அவள் தந்தை “உன்னோட உரிமை பத்தின பேச்சே இல்லையேம்மா, இரண்டுபேர் சம்பந்தப்பட்ட காரியத்திலே அடுத்தவன்கிட்டேயும் ஒரு வார்த்தை கேட்டுட்டு முடிவுகளை எடுக்கிறதுதானே நாகரிகம்? அது ஏன் உனக்குத் தோணாமப் போச்சு” என்று கூறுகிறார் (Ganesalingan, 1997). உடல் இன்பம் துய்த்தலில் பெண்ணின் விருப்பம் கேட்காத ஆணுலகம் வாரிசு உருவாக்கத்தில் ஆணின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடக்கவேண்டும் என்று கூறுவது பாலினச் சமமின்மைக் காட்டுகின்றது. இக்கருத்தில் லாவண்யா எதிர்ப்பைக் காட்டினாலும் குடும்ப உறுப்பினர்களால் அது அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்ற நிலை கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

தொழிலில் பாலின வேறுபாட்டைக் கடைப்பிடித்தல்

மனித இனத்தின் ஆண் பெண் இருவரும் திருமணம் என்ற பண்பாட்டுப் பொதுமையில் இணைந்து வாழ்வதற்கான அனுமதியை சமூகம் வழங்கியுள்ளது. “மனிதர்கள் அடிப்படையில் சமுதாய பண்பாட்டு விலங்காதலால் அவ்வுயிரியல் செயலைத் ‘திருமணம்’ என்னும் நிறுவனச் செயலாக்கி அவர்கள் தம் உள- உயிரியல் உந்துதல்களை நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர்” என்பர் (Bhakthavatsala Bharathi, 1999). ஆனால் இத்திருமண வாழ்வை பெண் ஏற்படுத்தப்பது எளிமையாக அமைவதில்லை. திருமணத்திற்குப் பின் அவள் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகள் அவளுடைய தொழிலுக்குச் சிக்கலை ஏற்படுத்துகின்றன. ஓர் ஆணுக்குத் திருமணத்திற்கு முன்னும் பின்னும் அவன் பார்த்த தொழிலால் எந்தச் சிக்கலும் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் நடிப்புத்தொழில் மேற்கொள்ளக்கூடிய ஒரு பெண்ணுக்கு திருமணத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்படுவதை கனவைச் சூடிய நட்சத்திரம் என்ற புதினத்தின்வழி விளக்குகிறார் ஆசிரியர். “ஜான்சி எனக்காக, என் குடும்பத்திற்காக, நம் காதலுக்காக இந்த நடிப்புத் தொழிலை விட்டுடனும்னு ஒரு நிலைமை வந்தா என்ன செய்வே நீ?

‘பாருங்க நவீன் ஸீரியசாவே சொல்றேன். நான் ஒண்ணும் கலையை ஆராதிக்கறதுக்காக சினிமாவுக்கு வந்தேன்னு சொல்லலே. ஆனா குடும்ப வாழ்க்கையினு வரும்போது சினிமாவை விட்டுடனும்னு சொல்றது எனக்கு உடன்பாடில்லை. ஒரு நல்ல கணவன் நல்ல நடிகனா இருக்கும்போது, ஒரு நல்ல நடிகை மட்டும் எப்படி நல்ல மனைவியா இருக்கமுடியாது? சினிமாவுல ஒரு பொம்பள இருக்கறது ஒழுக்கக்கேடுன்னா, கல்யாணத்துக்கு முன்னாடி அவ ஒழுக்கக்கேடு உள்ளவளா இருந்தது பரவாயில்லையா? ஐ காண்ட் அண்டர்ஸ்டேன்ட் திஸ் என்று ஜான்சி தன் காதலனிடம் பேசுவதன்மூலம் ஒரு பெண் பார்க்கும் தொழிலிலும் பாலின வேறுபாட்டை காரணம்காட்டி திருமணத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

மணம்பேசும் நிலையில் பாலின வேறுபாடு

“திருமணம் பேசப்படும்பொழுது ஆணின் விருப்பமும், எதிர்பார்ப்புகளும் அவனைச் சார்ந்தோரின் கட்டுப்பாடுகளும் மதிக்கப்பட்டு போற்றப்படுகின்றன. மாறாகப் பெண்ணின் விருப்பம் கேட்கப்படுவதில்லை. எவ்வளவுதான் படித்து, வேலை பார்த்து, பொருளாதாரச் சுதந்திரம் அடைந்துவிட்ட நிலையிலும்கூட பெண்ணின் ஆளுமை சிதையுமாறு மணவாழ்வின் முதற்கட்டமான பெண் பார்த்தல், மணம் பேசல் என்பவை அமைகின்றன” என்கிறார் (Venkataraman, 1993). ஆண்விட்டார் மணப்பெண் வீட்டிற்கு வந்து அவளின் அழகு குறித்தும் செயல்பாடு குறித்தும் பேசுவது நடப்பியல் உண்மை. அப்படிப் பெண் பார்க்கவந்த ஒரு மாப்பிள்ளைப் பையனுடன் சில நிமிடம் தனியாகப் பேசவேண்டும் என்று கூறியபோது பெண்விட்டாரே அதற்கு எதிராகப் பேசிய செயல் பாலினச் சமமின்மையைப் புலப்படுத்துகிறது. இதனை “இந்த வாயில ஒண்ணும் கொறச்சல் இல்லை. பிசிறு இல்லாம சட்டம் பேசுவ. அன்னிக்கு அந்த ராசாத்தி மகன் நாமக்கல்லிலே இருந்து பொண்ணு பார்க்க வந்தான். அவனை மூஞ்சிக்கி நேரா மாடிக்கு வாங்க, உங்ககிட்ட தனியா பேசணுமுங்கிறே. எனக்கே

உடம்பு கூசிப்போச்சு” எனக் கூறுகிறாள் மாற்றாந்தாய். ஆணின் இத்தகைய விருப்பங்கள் இயல்பாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதும் பெண்ணின் விருப்பங்கள் கற்பு முலாம் பூசப்பட்டு புறந்தள்ளப்படுவதும் மணம்பேசலில் பாலினச் சமமின்மை பின்பற்றப்படுதலைப் புலப்படுத்துகிறது.

மறுமணம் முடித்தலில் பாலினச் சமமின்மை

திருமணத்திற்குப்பின் ஒரு ஆடவனின் மனைவி இறந்துபோனாலோ அல்லது ஒழுக்கக்கேட்டினால் பிரிந்துபோனாலோ இச்சமூகம் அந்த ஆடவனைப் பரிவுடன் நோக்கி உடனடியாக அடுத்த திருமணம் முடிக்க உந்துதல் அளிக்கிறது. ஆனால் பெண்ணுக்கு அத்தகைய சலுகைகள் வழங்கப்படாததை ‘பத்தினிப்பெண்’ புதினத்தில் ஆசிரியர் பதிவுசெய்துள்ளார். நாராயணன் என்ற பாத்திரம் பெண்ணிற்கு எதிரான இச்செயலுக்கு எதிர்க் குரல் கொடுத்துள்ளதை “ஒரு தெய்வத்தோட வாழ்ந்த நீ ரெண்டாம் கல்யாணம் பண்ணிக்கலாம். ஒரு மிருகத்தோட வாழ்ந்து உடம்பும் மனசும் புண்ணாகிக் கெடக்கிற எங்கம்மா இந்த வயசுக்கு ஒரு மனுசனைத் துணையா தேடிக்கறது ஒரு தப்பா? பாவமா? அப்படிச் சொல்ல ஒருத்தனுக்கும் உரிமையில்லை” என்று கூறுவதின் வாயிலாக பெண் மறுமணம் முடித்தலில் பாலின வேறுபாடு காட்டப்பட்டமை பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

தாய் மற்றும் தந்தையர் தன் பெண் பிள்ளைகள் மீது பாலின வேறுபாட்டைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு சமூகக் கருத்தாக்கங்களே காரணமான அமைகின்றன. ஆணிடத்து ஏற்படக்கூடிய தன்முனைப்புப் பிரச்சினைகள் அவனைத் தன் மனைவி மற்றும் சகோதரியிடத்துச் பாலினச் சமமின்மையை மேற்கொள்ளத் தூண்டுவதைத் திலகவதியின் படைப்புகள்வழி அறியமுடிகிறது. ஆனால் தன்மானம் கொண்ட பெண் பாத்திரங்கள் இத்தகைய பாலினச் சமமின்மைக்கு எதிராகக் குரல்கொடுப்பதையும் அதில் சிலர் வெற்றி பெற்றதையும் படைப்புக்களின்வழி அறியமுடிகிறது. வெற்றி கிட்டாத சூழலிலும் அவர்கள் காட்டிய எதிர்ப்புக்குரல்கள் பாலினச் சமமின்மையைத் தகர்க்கும் படிக்கற்களாக அவை எதிர்காலத்தில் அமையலாம்.

References

- Ambai, (1988) Veetin Moolaiyil oru samaiyalarai, Kiriya Veeliyeedu, Chennai, India.
- Bhakthavatsala Bharathi, (1999) Panpattu Manidaviyal, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Bharathi, (1999) Pen Vaarppum, Valarppum, Poonchola Pathippagam, Chennai, India.
- Ganesalingan, S., (1997) Pen Adimai Theera, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Venkataraman, S., (1993) Enbathugalil Tamilppunakathaikalil penniyam, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License